

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๔/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๕/๒๕๖๕

วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

นายสุเวศน์ เอื้ออาริมิตร

ผู้ร้อง

บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ที่ ๑

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ที่ ๒

กรมบังคับคดี ที่ ๓

กรมที่ดิน ที่ ๔

ศาลยุติธรรม ที่ ๕

บริษัท ไทยฟานทาโกอินดัสตรี จำกัด ที่ ๖

นายชัยยง เจนรติโรจน์ ที่ ๗

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสุเวศน์ เอื้ออาริมิตร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสุเวศน์ เอื้ออาริมิตร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำพิพากษาให้บริษัท ไทยฟานทาโกอินดัสตรี จำกัด (ผู้ถูกร้องที่ ๖) และนายชัยยง เจนรติโรจน์ (ผู้ถูกร้องที่ ๗) ชำระหนี้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ปี ๒๕๕๕ ศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้ผู้ถูกร้องที่ ๖ และผู้ถูกร้องที่ ๗ ล้มละลาย

- ๒ -

ปี ๒๕๕๗ ผู้ถูกร้องที่ ๗ ถึงแก่ความตาย ศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาให้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้ถูกร้องที่ ๗ โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ตรวจสอบพบว่า เมื่อปี ๒๕๕๘ ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายและผู้จัดการมรดกของผู้ถูกร้องที่ ๗ ขายและโอนที่ดินอันเป็นสินสมรสของผู้ถูกร้องที่ ๗ ให้ผู้ร้องโดยมิได้รับความเห็นชอบ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลางขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนการโอนที่ดินดังกล่าว ผู้ร้องคัดค้านว่าเป็นการทำสัญญาซื้อขายและรับโอนที่ดินโดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริต ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอนที่ดินดังกล่าว ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษายืน ผู้ร้องเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การพิพากษาของศาล การดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง เนื่องจากมิได้ดำเนินการปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำเนินการและการพิพากษาคดีให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) อีกทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ เป็นเพียงแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น มิใช่บทบังคับให้รัฐมีภาระหน้าที่ดำเนินการหรือปฏิบัติ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การพิพากษาคดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลล้มละลายกลาง ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ และศาลฎีกา รวมทั้งการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง

๒. พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ หน่วยงานของรัฐ

และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...” มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้

ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ การพิพากษาคดีของศาลล้มละลายกลางและศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษที่เพิกถอนการจดทะเบียนการโอนที่ดินของผู้ถูกร้องที่ ๗ กับผู้ร้องเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง เนื่องจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและการพิพากษาคดีดังกล่าวไม่ได้ปรับปรุงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๕ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า การที่ศาลมีคำสั่งและคำพิพากษาดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อเท็จจริงเดียวกันกับกรณีที่ศาลมีคำสั่งและคำพิพากษาดังกล่าวแล้ว ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ร้องฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษหรือไม่ กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องกรณีดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

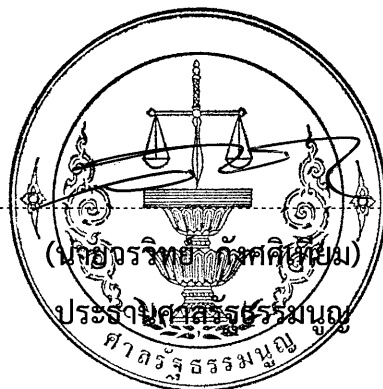
ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ หน่วยงานของรัฐหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการปรับปรุงให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗

- ๕ -

และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเป็นผลมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว อีกทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ เป็นบทบัญญัติในหมวดว่าด้วย แผนนโยบายแห่งรัฐที่รัฐพึงใช้เป็นแนวทางในการตรากฎหมายขึ้นมาบังคับใช้เพียงเท่าที่จำเป็นและยกเลิก หรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) เป็นบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ มิใช่กรณีที่จะละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

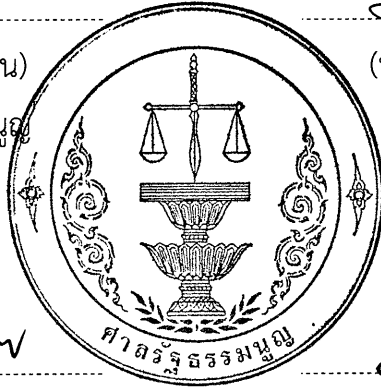
(คำสั่งที่ ๖๔/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนพดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ